

समर्थता, स्त्री, (समर्थत्व भावः। समर्थ + तन्।)
सामर्थ्यम्। शक्तिः। समर्थत्वम्। समर्थशब्दात्
तत्प्रत्ययेन निष्पत्ता।

समर्थनं, स्त्री, (सम् + अर्थ + कृट्।) इदं सुचित-
मिदमनुचितमिति निश्चयः। तत्पर्यायः।
संप्रधारणा २। इत्यमरः। समर्थना ३। इति
शब्दरत्नावली। (यथा, कथासरित्सागरे।
२५। ७३।

“शक्तिदेवस्य पार्श्वस्थो विष्णुदत्तः समर्थनम्।
विनोदपूर्वकं कुर्वन् कथां कथितवानिमांम्।”
सामर्थ्यम्। (यथा, महाभारते। १। १३०। १०।

“स तु ज्ञानमरीचक्यात् तपसश्च समर्थनात्।
अवतस्थे महाप्राज्ञो धैर्येण परमेष्ठ ह।”

समर्थना, स्त्री, (सम् + अर्थ + युच्। टाप्।)
अश्रुत्वाध्ववहायः। यथा। विष्णुमपि श्रो-
याणि। इति सुगन्धोपधाकरत्नम्। समर्थनम्।
इति शब्दरत्नावली। (यथा, महाभारते।
४। ४। २४।

“समर्थनासु सन्धु हितश्च प्रियमेव च।
संवर्गयेत्तदेवास्त्र प्रियापि हितं वरेत्।”
समर्थकः, वि, (सम्प्रोतीति। सम् + कृष्टु वृद्धौ +
खुल्।) वरदः। इष्टफलदाहदेवतादिः।
इत्यमरः।

समर्थनं, स्त्री, संपूर्वस्य कृपातांजो (विचि) कृते
पनि कृतेऽनन्त (लुट्) प्रत्ययनिष्पन्नम्। सम्बन्ध-
प्रकारेणार्पणम्। सौंपोन इति भाषा। यथा,
“प्रायायामं ततः कृत्वा प्रजपेत् साधकाग्रन्थीः।
देवा हन्ते अपफलसमर्थनमथाचरेत्।”

इति तोडलतन्त्रे ३ पटलः।
समर्थोदः, पुं, (मर्थोदया सह वर्तमानः।)
समीपः। मर्थादासहिते, वि। इति मेदिनी।
समर्थ, स्त्री, (मलेन सह वर्तमानम्।) विष्ठा।
इति शब्दरत्नावली। आविले, वि। इति
जटाधरः। (कलङ्कविशिष्टे च वि। यथा,
कथासरित्सागरे। १०६। ६२।

“समर्थो योऽन्विच्छोऽयं चन्द्रोऽनेनेतकौतुकात्।
अयोनिर्दृष्टं घात्रा चन्द्रमन्वमिवामकम्।”
समर्थकारः, पुं, (समर्थकौशले नृवोऽर्थो यस्मि-
न्निति। सम् + अर्थ + कृ + घञ्।) नाकभेदः।
यथा,—

“स्थानाटकं प्रकरणं भागः प्रहसनं डिमः।
यायोगः समर्थकारो विष्णुकेहाग्रा इति।
अभिनेयप्रकाराः स्थर्भाषाः यष्ट संस्कृता-
दिकाः।”
इति हेमचन्द्रः।

(तल्लवणादिकं यथा,—
अथ समर्थकारः।

“तृप्तं समर्थकारे तु स्थातं देवासुराश्रयम्।
सत्यो निर्जिमर्षास्तु चयोऽङ्गास्तत्र चादिमे।
सत्यो ह्वावन्त्ययोस्तद्वदेक एको भवेत् पुनः।
नायका ह्वादेशोऽन्ताः प्रख्याता देवदानवाः।
प्रलं-पृषक् पृषक् तेषां वीरसुखोऽखिलो रसः।

तृप्तयो मन्दकौशिको नाच विन्दुप्रवेशकौ।
वीथ्यङ्गानि च तत्र स्युर्यथाशानं चयोदृष्ट।
नायकप्राणिहस्तस्त्वान्न चन्द्रां विविधानि च।
त्रिष्टङ्गारखकपटः कार्यं चार्थं विविधवः।
वस्तु ह्वादेशनाडोभिर्नित्यात् प्रथमाङ्कम्।
द्वितीयेऽङ्के च तिस्रभिर्नाड्यामङ्के तृतीयके।
नाडिका घटिकाद्वयसंयुते। विन्दुप्रवेशकौ च
नाटकोक्तावपि नैव विधातव्यौ। तत्र।

धर्मार्थकामैस्त्रिविधः शब्दार्थः कपटः पुनः।
स्वाभाविकः कृत्रिमश्च देवजो धिक्चः पुनः।
अचेतनैस्तेनैव चेतनाचेतनैः कृतः।

तत्र शास्त्राविरोधेन कृतो धर्मेष्टङ्गारः। अर्थ-
लाभायैकचित्ततः अर्थेष्टङ्गारः। प्रहसन-
ष्टङ्गारः कामेष्टङ्गारः। तत्र कामेष्टङ्गारः
प्रथमाङ्क एव। अन्येषु न नियम इत्याहुः।
चेतनाचेतना गजादयः। समवर्तकौशले नृ-
वोऽर्थो अस्मिन्निति समवकारः। यथा, ससुत्र-
मयनम्।” इति साहित्यदर्पणे। ६। ५। ५५—५१६॥

समवतारः, पुं, तीर्थम्। समवपूर्वकतथातोषण-
प्रत्ययेन निष्पन्नः। (यथा, किराते। ५। ७।

“दधतमाकरिभिः करिभिः चतैः
समवतारसमैरसमैस्तेः।”

समवर्तौ, [न] पुं, (समं वर्तते इति। सम् +
वृत् + णिनिः।) यमः। इत्यमरः। (यथा,
महाभारते। १२। २०७। ३५।

“प्रासितारश्च पापादां पित्र्यां समवर्त्तनम्।
अष्टजन्तु सर्वभूतात्मा निधिपञ्च धर्मेश्वरम्।”
तुल्यवर्त्तनश्रीले, वि।

समवायः, पुं, (समवायते इति। सम् + अव +
अय + घञ्।) सम्बन्धः। इत्यमरः। (यथा,
मनुः। ४। १००=।

“अनन्यायो वृक्षमने समवाये जनस्य च।”
धम्मत्वविशेषः। यथा,—

“चटादीनां कपाणादीं ब्रह्मणु गुणकमेवोः।
तेषु जातेषु सम्बन्धः समवायः प्रकीर्तितः।”

इति भाषापरिच्छेदः।
अवयवावयविनोर्गुणगुणिनोः क्रियाक्रियाव-
र्जातिजन्तोर्निर्लक्षणविशेषयोश्च यः सम्बन्धः स
समवायः। इति सिद्धान्तसुतावली।

समवेतः, वि, (सम् + अव + इङ् + क्तः।) मिलितः।
यथा,—

“धर्मैस्तेनैव कुरुतेनैव समवेता युज्यन्ते।
मासकाः पाण्डवाश्चैव किमकुर्वन्त सङ्गय।”
इति भगवद्गीतायाम् १ अध्यायः।

समवायसम्बन्धेन वृत्तिः। यथा,—
“यत् समवेतं कार्यं भवति
केचन समवायिजनकं तत्।”
इति भाषापरिच्छेदः।

समनुवानः, वि, सम्बन्धप्रकारेण काश्चिद्विशिष्टः।
संपूर्वकाश्रधातोः शानच्प्रत्ययेन निष्पन्नः।

समष्टिः, स्त्री, (सं + अष्ट याप्ता + क्तृन्।) समस्तः।
मिलितः। यथा,—

“समष्टिरीशः सर्वेषां स्वात्मतादात्म्यवेदनात्।
तदभावात्तदर्थे तु ज्ञायन्ते अष्टिसंज्ञया।”

इति पञ्चदशीः।
समष्टिलः, पुं, (समं तिष्ठतीति। स्था + बाहु-
लकात् इत्च्।) सूपविशेषः। कोकुया इति
हिन्दी भाषा। तत्पर्यायः। मखौरः २

नद्यान्तः ३ आन्तगन्धकः ४ कोकायः ५ कण्टकि-
फलः ६ उपदेशः ७। अस्थ गुणाः। कटुत्वम्।
उष्णत्वम्। रुच्यत्वम्। मुखविशोधनत्वम्।
कफवातप्रशमनत्वम्। दाहकारित्वम्। दीपन-
त्वम्। इति राजनिर्घण्टः।

समष्टिला, स्त्री, (समष्टिल + क्तृयां टाप्।)
गखौरः। इत्यमरः। दे शसा इति ख्याते

श्रमट इति ख्याते। अनपदेशजे शाके इति
केचित्। गुच्छिया इति ख्याते शाके इति
सर्वानन्दः। गखौनि यस्थियुक्तानि अङ्गानि
ईरयति गखौरः यश्च। गखं रोगविशेषं
ईरयति गखौरः शूरणकन्दादिस्मिन्ने। सम्भ-
गस्थि जाति समष्टिला डः मनीषादिल्लात् सस्य
यत्वम्। इति भरतः।

समष्टौला, स्त्री, समष्टिला। यथा,—
“समष्टौपि च गखौरः समष्टौला समष्टिला।”

इति शब्दरत्नावली।
समसनं, स्त्री, (सम् + अस + कृट्।) संक्षेपणम्।
इत्यमरः। (समासः। इति केचित्।)

समसृप्तिः, पुं, (समेधां सर्वेषां सृप्तिश्च।)
कल्पान्तः। महाप्रलयः। इति हेमचन्द्रः।
२। ७५। (स्त्री, समा सृप्तिरिति।) तुल्य-
श्रयनश्च।

समस्तं, वि, (सम् + अस् + क्तः।) सम्पूर्णम्।
तत्पर्यायः। समम् २ सर्वम् ३ विश्वम् ४
अशेषम् ६ कृतम् ६ निखिलम् ७ अखिलम् ८
निःशेषम् ९ समग्रम् १० सकलम् ११ पूर्णम् १२

अखण्डम् १३ अनूनकम् १४। इत्यमरः।
अनन्तम् १५। इति शब्दरत्नावली। अन्य-
नम् १६ अनूनम् १७। इति जटाधरः। (यथा,
तिष्णपुराणे। १। ४। ३३।

“सूक्तान्यशेषाणि शृटाकलापो
ब्राह्मं समस्तानि हवींषि देव।”

समस्तः, वि, (समे तिष्ठतीति। स्था + कः।)
समानः। समभावेन स्थितः। समशब्दपूर्वक-
स्थाधातोर्द्व्यप्रत्ययेन निष्पन्नः। (यथा, दृष्ट-
संहितायाम्। ५०। २०।

“परतो न विशेषफलं
विषमसमस्यास्तु पापशुभफलदाः।”

समस्थलो, स्त्री, (समा स्थली।) गङ्गायमुनयो-
र्मध्यदेशः। तत्पर्यायः। अन्तर्जलः २। इति
हेमचन्द्रः।

समस्या, स्त्री, (समसनं उक्त्वा संक्षेपणम्। सम् +
अस् + यत्। संज्ञापूर्वकत्वात् उह्यभावः।)
समस्त्यते संक्षिप्यतेऽनया समस्या अस्तु इत्
क्षेपे शीघ्रजनयेत्यादिना क्प् भिन्नाभि-